

НОВИНКИ.

Львів, 24. жовтня 1918

— З огляду на значне подорожнє паперу і друкарських вправъ видавництво "Діло" примушено від дня 1. листопада с. р. піднести місячну передплату за "Діло" до 6 корон, а ціну поодиноких чисел до 24 сотиків.

— Польське військо для Холмщини? До польських газет доносять з Варшави, що II. полк польської піхоти має відйти з Острога на Холмщину, де стояти-ме гарнізоном.

— З Лемківщини нам пишуть: Дня 17. жовтня с. р. відбулися терпіні збори філії Тов. "Сільський Господар" в Мушині при участі досколичних сяянськів, учителів і селян під проводом п. Василя Сас Яворського з Нового Санчика, які збори отворив, вказавши на необхідність потребу господарської організації на Лемківщині. Устав Товариства дотичні складу, прав і зборянків філії. Ради пояснив о. Михайло Дорсцький, парох в Злоп'єм і декан Мушинський. Госп. торг. сторону вияснив П. Петро Трускавецький, учитель в Ястрабку. Сторону організації обговорив о. Іван Качмар, парох в Милику. Значчина філії для організації Кружків консументів представив п. Роман Гурко, директор кред. Тов. "Надія" в Мушині. Б'єтак о. Д'єронімік, дотеперішній відповідник кред. Тов. "С. Г." заслужив звіт з діяльності і розвитку Кружків в повіті, яких десь основано 14, та власне свій уряд на руки філії. Делегати "Кружків" і всі присутні висловили себе в Кружків в члені філії, та приступлено до гібому голови і Ради. Головою вибрали о. Івана Качмара; а до Ради, яка відтак сейчас уконститувалась, увійшли: П. П. Трускавецький, яко власт. голови, П. Р. Гурко, яко касир, п. Василь Сас Яворський, яко контроллер, о. М. Дорсцький, яко касіер, о. Вол. Кедровський і п. Антін Васильківський, яко члени; на заступників Ради: пп. Павло Пиж з Криміші, Іван Гедович зі Шавниками, Яцко Ковальчик зі Злоп'єм; до контр. комісії: о. Евген Вовняк, парох в Росточі великій, Ілько Петрик, господар в Криміші і Волод. Мастикар, господар в Войковій.

Єврейське питання й Українці. *)

(Дальше.)

III.

Український Центральний Раді в Київі, яка почала будову української держави, можна занести багато похібок, навіть основних. Але видно було в її роботі також прояви зрілого політичного розуму, який уміє витягати науку з історичних десвідів інших держав і народів; тут зачислює передовім її прихильне відмінене до євреїв. Правда, в тім слід зробити однією застереження: те відношення було в своїй прихильності переборжне. Бо У. Ц. Рада признала євреїв усе, що признається союзниками, які уже довголітнім процесом й жертвами доказав, що йому дійсно залежить на даній державі. І не тільки признали, але й переводила в життє дотичні постанови і навіть давала їм першенство перед пекучими справами головного народу своєї території, себто перед справами Українців. Але не вже питання тактики в мірі в переводженню тої тактики, себто питання будь-що-будь другорядне. В гасаді, в принципі — становище нашого першого народного уряду супроти євреїв було скісно прихильністю до них рівно слухне і розумне, як неслухне й нерозумне видається мені його анальгічне становище супроти польського елементу.

Чому?

Це питання само по собі дуже складне, а ще більше ускладнюється ворожим відношенням двох кругів єврейського населення супроти української державності, чого годі запечатити.

Наперед слід розібрати тут ворожість. Ворожо поставились до української державності двоє кругів і єврейського й польського населення. Але та ворожість одних і других була засадною інакшою. Єврейська ворожість поля-

*) У вчерашніх числах відгукуючись в заголовку сюжету фейлетона: "Жадібність п'ятниці" автор — як автор фейлетона — Ред.

По виборі і уконоституванню Ради вивяжалася жива дискусія на біжчі гости, торг. теми. Замінте се і відрізне, що самі Лемків селяни виступали рішучо проти залежності нашого гостя, торг. життя від чужих впливів, та заявляли, що заступниками госп. торг. справ для Лемківщини хотіть мати лише Краківське Товариство "С. Г.", "Сію" госп. торг. Спілок та "Народну Торговлю", та також з тієї причини демагають вітлення Лемківщини до прочної української частини Галичини, та заразом рішучо протестують проти ворожого наміру злучення їх під чуже панування. Мушинська Половія називає нашу працю над гост. торг. організацією чисто українського округа сферичною на польський стан посідання в спольщенні Мушині. Взагалі, чим близше до міра, тим більш рух і заинтересованість, а заразом і занепокоєння діється заважати між Лемківщиною про їх будущу долю. Ціла Лемківщина звертається до українських народних общин в Галичині і до Української Держави щоби взяли їх від оборони перед ворожими анексійними затізми. Всюди діється тепер відчутні брак репрезентанта Лемківщини!

— Звертаюсь до цего пана Поляка, который із Кракова прислав до редакції "Діла" письмо під заголовком: "Нехай Українці вроблять те саме, що Поляки". Що за ідеальні та справедливі люди людини, школа, що це тільки капля води в морю серед польської суспільності. Не вражайтесь, пане Добролю, відозвовою "Війна або мир", викликаною польською анексійною політикою на засадах п. прев. Вільхона. Лучше було би звертатись в такі місця листами до пана Скірмунта і К-о, голови делегації польського народного комітету, який в ч. 481 "Курієра Львівського" під загол. "Zadniem Polski powstanie pochodu Niemiec na wschód" пише, що Польща певинна граничити з Чехією і Румунією, — або до пана Рибіцького, який в цьому ж числі під заг. "Zniesiecie Ościcy w synach" говорить, що при відбудові Галичини існе можна числити (sic) на австрійське правительство. "Jego oścwickiem będzie dość skojarzyć się zbrojny akt i sprawne odbudowanie". От бачите, пане Поляк в Кракові, як скоро і граници з Румунією перевели і правительство польське в цілі (із Східною) Галичині створили. Жаль, що п. прев. Вільхен не опублікував своїх засад в польській мові, можемо наші брати (?) зробити їх зрозумілими. Зрештою воживемо, юбачимо, до чого воно діде! — УСС.

— Поминальне богослужене за умокій душі біл. п. д-ра Евгена Олесницького відбудеться в суботу, дія 26. жовтня с. р. о годині 9-ї рані в Преображенській церкві при ул. Красінській при участі хору від проводом Вар. о. проф. Івана Туркевича, на котре Українське Громадянство запрещують Українська

гала на поверховій культурній "єдності" з Москваними й на остралу, що розбити великої Росії зменшить торговельно-економічну основу добробуту єврейських мас. На маси єврейського пролетаріату діяла передовісім те, що в Росії прийшов до влади большевизм, а з ним євреї. Тим, що закидаюти євреїв русофілів, слід це пригадати, а рівночасно факт, що євреї були за часів царату в перших рядах борців проти нього.

Були це отже причини, чікі можуть діяти тільки зилево: перша в них усунеться на очах, з дня на день, в міру скріплювання українського культурного руху; а другу може скоро усунуть як-раз те становище, яке в своїм законоутворенні заняла У. Ц. Рада супроти євреїв, таї упорядкування внутрішніх і зовнішніх відносин нової держави. А большевизм здискредитувався сам.

Зате польської (і московської) ворожнечі не могло усунути віщо. І для того прихильне становище української влади супроти євреїв було розумне (в висхе зазначенім застереженем про переборщене в тактиці), а творення в уряду польських міністерств, легіонів і т. д. було творенням держави в державі — і то ще яким духом дишучої держави.

В ліквідуванні польського міністерства в Київі та польських легіонів новим гетьманським урядом можна послідовно додглянутись тільки лучшого розуміння польської справи, чим воно було за Центральної Ради.

Таким чином на нашу думку була основною похибкою класи єврейські літники на наших землях не одну дошку з питанням польським (і московським) та рівно їх трактувати. Бо євреї це елемент, не опертий о власній державі організацію в сусідстві й відповідно трактування може відлати нам при будові нашої державності просто несцінні послуги, чого ніяким чином не можна припустити що-до інших національностей, розкиданих на території українських земель.

Що так було в історії багатьох народів

Парламентарія Репрезентація, Краківське Товариство господарське "Сільський Господар", Краківський Союз господарських Спілок, Краківська асоціація для збору худоби, Товариство взаємних землевласників і взаємного кредиту "Дністер".

— "Свобода" з 26. жовтня вістить: Проголошених Української держави! Наша національна державна влада: Важиться наша доля; "Шарський маніфест": На чим тепер стоють; Українські селяни обіз едніться; На дорозі да відро; З боєм фронтів; За присуству парламенту; Діяльність України; Вість в краю; Господарка воєнного часу; Ганна Макарівська; Чи тишиш ти? Володимир Гнатюк: Марсівський яр; Кунецький син.

— Польські влади "рязята" у східній Галичині ще не рішена і хоч більше чим певнім є, що Східна Галичина відома Польщі не дістанеться. Зриковим прямів току такого польського "ржонду" може послужити наше відоме Лука, що чисто українське шосточко. Поляки, крім кількох урядників, нема тут голови. Б'єтаку відомо, що відома школа чотирокласова народна школа з українською викладовою мовою. Та колибіт відома відома близько до цієї школи, то згадувалася відома, бо ця школа українська є в дійсності польською школою. В цій українській школі нема міодного учителя Українця. Всі сили польські. Нераз вже виступали проти цього тутешніх громади, та-ба, пан інспектор не хоче відома, що боятимуться польського учителя Українця. Піддавалася до цієму і чуті, щоби посади позмінюють, хоч боятимуться польського учителя Українця подавалася до цієї школи. І не діється в XX. ст. в столітті польському. Га, щось подібного може дістатися та-ба лиши у Східній Галичині. І як користь з цієї школи? Ніяка! Дія, що входять в цій різдви, української школи не вінюють навіть по українські читати. З української школи виходять Українці в українському анальфabetизмі. Так, відома є ще краєу. Чи висока ц. к. Рада школи не вінюють цієму чічого? Чи панесе Польща думати, що це же "Königreich Polen", що українські школи повинні бути в польських руках? Вибайте собі панівне "światodawcy" від мірі в голові, бо це не Польща, але Українська Східна Галичина, а Польщю буде що по наших трупах.

— Хруміяд. В минулій великий час стояло непростиму хруніду т. є, де її забезпечувало сподвітані, а то в українських інвесторах викупна господарських плодів Язинсько, "Сільський Господар" і його торг. асоціація Союз господарських сілоз та землеміслями відома під відома цією рядом комісією для певних організацій, які ведуть вони через польські власників, які мають в того гірші втрати. Отже найшліши між ними люди, які можуть приводитися ріжим Волиню Заліщицю, залишили з ними переписку по польській. Між ними стрімко урядників українських

і держав, на не вінюють безліч доказів, починаючи від старинних віків, ідути через усе зередовічте в скільких на подіях, які відбуваються на наших очах: євреї все і скуїль віддавали велику послугу тим, що зробили самі інтерес в забезпеченню євреїв їх свободи в наймені та добробуту. І так на протязі історії бачимо, що майже кождий великий творець могуть держави — все одно, чи це була пеодоленій муж, чи цілій варід, який вступав на ходів — у власнім добре зрозумілі інтерес віддавав добре звінчина з цим діловим зетрвалим народом, ровесінним во цілі світі. Зробив це Олександр Великий в підкорені упорядковання адміністрації на величезні просторах своєї держави, зробив це Карло V, якого державі "світ не заходило", зробив це таєршия пані земської кухні, Андік, вступаючи до творення небувалих величезних колоніальних держав (горда відома азотократія уважала за відповідне допускти євреїв навіть до становищ перших льордів держав). Лютер, великий реформатор місцевого народу, пише самім отвертим, якінім стислив, щоб Німці допускали євреїв до праці навіть на їхніх подіях публичного життя в відомих по братерським. А такий гаїк може значити в часах місцевих антисемітських руках. Реч ясна, що той заважай ексилів він же з глибокого внутрішнього переконання, що так буде лучше для його народу.

Коли великих людей і великих народів та держав можна приводити з малими, то те саме бачимо й у наших сусідів Поляків: всю тут важку, організаційну роботу в пресі, діяльність, банківські, вилавниці русі і т. д. робить у них євреї. Аж смішно сказати, що першу книжку про історію їх сучасної політическої з програмовими документами написали для розподілкових Поляків — євреї, що майже весь видавничий і книгарський рух Польщі знаходить в єврейських руках, що багато польських "Соколів" ж прожив євреїм ж

українських адвокатів! Чи не сором се? Як в коротші часі не заважають зміни, будемо привезені поєднані сих людей наполягувати, що в інваленті повітових організацій виникає до точного нагляду над комісіонерськими чинностями і зберіганням контракту на случай зруйнування. Не має то ми о комісіонерство бороди від, щоб розмислювати і фудувати хрунів!

— Одіж для убогих і добродійних інституцій. Ми одержали таке письмо: В міністерстві торговлі находимся більші запаси воянських баговінних матеріалів, призначених для найбільшого населення за посередництвом усіх серед добродійних створишень і промисловість о приділ в се резерви призначеної для добродійних цілей, треба вносити до генерального Комісарства реферат XXX в ц. к. міністерстві торгівлі у Вільні, Розгасе 8, подавши додатково число осіб, для яких має бути привезена одіж і пакетковий стан. Звертаючи на се увагу зараді всіх наших сирітських зазисів і захоронок. — о. В. Л.

— Дальше замінення школі, Рада єшк. кр. надала слідуюче письмо до пом'янення: Для того, що при розпочатті на нової науки в школах у Львові, що замінено по причині післясти інфлюенса до дня 20. жовтня с. р. показалося, що херба та цілком не ослабла, але дальніше не шириться в спосіб дуже грізний, тому Рада школи врага замінила школи всіх кінців, що у Львові почалися від 20. жовтня до 10. листопада включно. Коли санітарі відносили відповідно розпочати школу науки перед згаданим речением, Рада школи врага видасть відповідне зауваження і оголосить се відповідний спосіб.

— Організація польського війска взимусь бувших сфірів легіону, польського пам'яточного корису та війска польського на нараду, над теперішнім положенням, викликаним останніми подіями".

— Із Станиславова нам пишуть: В числі 237 "Діл" з'явилася дописка із Станиславова, яка неправо представила теперішні віднесення в Українській семінарії СС. Васильянок в Станиславові і так неправда, начебто в цілому заведено вчення всесвітньої історії в польській мові". Противно, всесвітньої історії вчити о. Порайко на першій, а проф. Башкевич на другій році і то включно в Українській мові. Задля недостачі філологічної сили, вчити краєвої історії на першій році упрацюватель семінарії рівно ж в Українській мові, а тільки на IV році, де вже властиво не береться нового матеріалу, приведений був упрацюватель по довгих заходах упрости фахового історика Поляка, професора державної семінарії, який питає історії при іспиті звідомі і має кваліфікацію в обома мовами, що в одній годині тижнево повторюючи і синхронічно віставив перероблений матеріал, при чим

з'ячує свої доміни і вважає своє існування, що можемо оглядати еласними очима. Євреївського середу і смокта була проста немісія, та ростуча філія польської літератури, що величає і наш край. Бо на це треба організувати її збуду, а ту організацію переводять лише виключно Євреї. Не треба забувати, що Львів і Краків були ще за пам'яті живаучого тепер викоління містами в німецькому характері — і що ті міста одержали звернений польський характер більше працею і рухливістю Євреїв, чим Поляків.

Це нічого дивного. Євреї це в Європі після старшої культурний народ, який уже за часів Христі не має неграмотних, народів, що живе в центрах культури і найкраще єме орудувати трьома найбільшими силами: грішки, словом організацією (пригадаємо тільки могутні були соціалістичні ідеї і організації в цілій Європі).

Аргументація, що ось, мовляв, в Німеччині і т. д. соціалізм і преса в руках Німців, не є вірна, свідчить тільки про недостачу знання й спекуляції. Правда, тепер все на заході виглядає, що є в руках автономних народів; Бережанські річки мусили зйти там і другий і третій раз. Але як було при творенню нових осіб? Чи ж вінешку пресу не поставили на ної Евреї? І чи ж досі головна її частина (а у Івано-Франківську цілі) не є ще в руках Євреїв? І чи можемо порівнювати анемічні органи всіхких всесвітніх і християнських суспільників, які виключають Євреїв від співробітництва, а добре розумінням і богатими амбітами органами, які виключають Євреїв від співробітництва?

Це все факти. А факти тільки стверджують те, що дійсно істнє, не розбираючи того, чи вовчо приемне або ні, чи вдоволяє нашу гордість, або протиється її.

(Київ буде).

управитель вимовив собі, що учениці мають вільновідати по українські. Некорисне роздроблення науки історії поміж нефахових професорів мусило в конечній наступити, бо в цілому Станиславові є тільки один проф. Українець-історик, який мимо усильного прошення, не згодився вчити сего предмету в семінарії в причині, що в гімназії є перетяжний надії боявиками годинами. Учениці IV роху через кілька тижнів не мали науки історії, надіючись, що чайже до Станиславова прибуде другий історик-Українець. Вкінці управитель приневолений був єю справу після зможи полагодити. "З огляду на вагу теперішньої хвилі" (слова діспутувателя) впровадив управитель надпрограмово науку історії України, якої уділяє в осібних годинах проф. Юліан Чайківський і розвиває та плекає патріотичні чувства учениць. Проте і сей зекид відкладає. Смішний і невладивший с проте апель діспутувателя до учительів, родичів, а що більше до учениць, щоби реагували і за західження управителя, котрий дбас в почуті власного обов'язку, щоби завдання, яке обирає три чисто українські школи і числилось скільки тільки 500 учениць, о скільки тільки відавалося тегерішні обставини, відповіло свої задачі і своєю сповнило національний обов'язок, о чим вони є пересвідчені учениці і їх родичі. Вкінці замітка діспутувателя, що треба було боротися, закінчилася школа стала чисто українською, відноситься до давніших літ, коли теперішній директор не був управителем, і справу утракізму основною оговорено в попередніх річниках "Діла". Sapienti sat. — Дирекція.

Мавівестантам польськості ЛЬВОВА.

Чого ви кричите? Ми віримо, панове, що перше для вас був до сьогодні Львів. З часу, як ви єсди єш Кавіндр привів. Було в нім серед нас жите для вас шокове. Чого бажаєте ви, знайшли ви тут готове. Що дні тут кождий з вас до сата вив і єв, Руками нашими собі доми строїв, Руками нашими на нас куяв овочі.

І Бог єсть, дехи ще не бреклоби вам паші, Колиб не наша кров, що на окови ваші! Так довгі капела, аж з'їла їх іржа.

Роткована рука відкинула вскору. Де ваш орел пішівсь, єш лев піднявся в гору. Тенір вас не гриє? — Оправдаха грижа!...

Сіна.

Нові книжки і видання.

Василь Пачовський: Роман Великий. Трагедія в п'яти діях 1918. Навізд автора. Ст. 288 вел. 8°. До видання — як вказує автор у книзі п'яти слов — долучено образ найбільшого видатного польського малюра-поета зі школи прерафаелітів, що ілюструє "вишу душу Романа"...

Володимир Гнатюк: Баронський син в Америці. Вибір народних казок. З 70 образками Панькевича. Вид. "Української Книжки". Ст XI + 136. Цінн 10 К. В сій книжці є 10 народних казок, попереджених інтересним вступом п. Гнатюка про казки, той найдавніший витвір людського духа, що сягає в глибину часів, коли ще не було ні народів, ні супільніх класів. Ніякі літературні твори ніколи не мали ні такого розповсюдження, ні такого довгого життя, як казки. Европейські казки не мають ні означеного місця подій, ні означеного часу, ні тенденції, а їх герої не мають ніяких особистих признаків. Дальше коротенько представлено ріжні теорії повставання казок так інтересно, що приходить жалувати юдто короткого вступу.

Кілька десятирічно дуже оригінально виконаних образів Панькевича підносять вартість сеї інтересної книжки. Замітимо тільки те, що заголовок її невідповідно дібраний: віж зображені в ній казкама є такі гарні заголовки, як: "Чарівний перстень", "Камінне місто"... В евентуальному другому виданні треба доконче змінити заголовок. — о. Н.

ПОЖЕРЛІ.

Марія з Федевичів Сприсова, жена Еразма Сериса, віддати своїм Дашівка, упокоїла ся по короткій а тяжкій недуві засмустреє ся. Тайною, в неділю дні 13. жовтня 1918 в домі своєго мужа.

Ольга з Лукашевичів Абрагамовська, жена гр. кат. пароха з Дубні, упокоїлася в Беї по короткій недуві дні 6. жовтня с. р. — В. I. P.

25 жовтня 1918.

Предоставлена до М. І. 1918.

ВИСТАВА

"Археологічної Горицькі" і "Пресової Квартири" УСС. Національний Музей, ул. Монастирська 40. Львів. Денни від 10—6. Вступ 2 К. і 1 К.

ОПОВІСТНИК.

П'ятниця, 25. жовтня 1918.

Нижні: греко-кат. Пром. Тарата, — римо-кат. Івана Кант.

Завтра: греко-кат.: Карпа кн. — римо-кат.: Евариста п.

1 | Львівський Нар. Театр Тов. укр. "Весіла" у Львові під дирекцією В. Косака. Саля тов. Лисенка ул. Шашкевича 4. 5.

Виступ п. Софії Стаднікової артистки київського укр. театру.

В суботу дні 26. жовтня 1918 "Маруся Богуславська" історична драма зі співами в 5 діях Старницького.

В неділю дні 27. жовтня 1918 Новини "Ворожбі", комедія в 3 діях Цеглинського. Білети раніше можна набути в Нар. Торговли в день вистави від год. 5 при касі театру. Початок о год. 7 веч. Музика військової.

Театр відіздить на 5 вистав до Дрогобича.

| Репертуар Театру Міського.

Четвер "Лялька" опера Аудрана.

П'ятниця "Карикатури", комедія Кінілевського.

Початок точно о 7 год. вечором.

| Останній раз сьогодні, в четвер, відбувається кіно Коперник прегарну драму "За батькову честь". Завтра прем'єра орнітологічної китайської драми п. з. "Мандарин Ву".

| На Україні поширені надзвичайно легенди про москвя — чарівника, який своїми чарами не дає людям спеку за їх життя ні по смерті. На сім тлі основана прегарна легенда в житті українських козаків п. з. "Козак Нишка", яку сьогодні в четвер відбувається кіно Пасаж (в пасажі Миколаша). — Програма доповідає "чудова знімка з природи та піанти" комедія в 3 дії п. з. "В морських купелях". Тільки для дорослих! XXX.

| Загальне Збори тов. "Медична Громада" відбудеться дні 30. с. и. о год. 3. поп. в львівському Товаристві. — Віділ.

| Старшина Кружка У. П. Т. ім. Ганні Барвінок у Львові повідомляє, що в інституті ім. ср. Ольги є ще вільні місця. Місячна оплата вносить: 120 К. (стодвійці К.) і 4 хлбі, 2 кг. муки, 2 кг. крупи і 1 кг. тавшу провіята. Зголошення приймає п. Шмігельська ул. св. Софії 22, або М. Ліщинська Михацького 12. 773 1-2

| Місто віци на домовину б. п. Стефана Свідлакевича складає Микола Скоцко пол. пошт. 423. за фонд Митроп. гр. Шептицького 40 К. 774

Жертви.

— Складки на "Народний" фонд в 1917 р. (в коронах): Іван Келебай 1 присlop 34, о. Ів. Шеачкі Ліпіца мала 20, в. Кипр. Домбровський Брязак 5, Лешко Лущ Жерниця вижак, збирка 107, о. Юл. Гумецький Гійско 43, Яків Гаджай Опільсько 12, о. Юр. Гошка Карпиновичі 100, гром. Дубринів 50, о. І. Кинчкевич Млинська 20, парох. уряд Добротвір 25, Андр. Хома за гром. Вільшані 20, о. Ів. Келтунок Круженічі збирка 50, Олекс. Купчанко Нідеральм 42, Іван Чабан Старасіль 30, Мар. Гавронський Кіцмань 5, Клим Шанковський Замісте 5, о. Ник. Більський Пациків 100, Паславський 15, Стеф. Гера 30, збирка учителів Мідеральм 51, о. М. Дермице 10, Іван Давидович Башня домініана 20, Мих. Мартинович Лючка 7, Там. Шулак 5, Алекс. Левицький Камін 20, о. П. Савій Вербовець 20, Мих. Лепкальск 2, Павлична Буда Двогнік 5, о. Ів. Жарський Глудно 10, о. Вас. Гордонський Глубоке 20, о. Дм. Йосифович Хутар 50, Ем. Лещецький Старосіль 30, Павло Ярош 197, Сем. Наливайко Ольшинця 20, В. Паславський 10, Мих. Мартинович Лючка 10, Сильв. Герасимович Львів 50, гром. Тисова 50, Олексій Ярема Перемишль 100, о. Крил. Вас. Лепицький Перемишль 50, о. Юст. Гаврикевич Чагарів 50, о. Кипр. Ясенівський Жовтавіч 50, д-р Михаїло Велопіна Львів 10, о. 50, д-р Михаїло Велопіна Львів 10, о. Мирон Подєлінський Перемишль 50, Крил. Мирон Подєлінський Перемишль 50.

„СВОБОДА”

50, Ярослав Біліцький Яверіс 30, Др. Ф. Езин
Львів 100, в. Іа. Кіпріан Немлюх 10, о. Гро. Ка-
жимов Рашковська Воля 50, И. С. Оникшевич,
Львів 200, о. Онуфр. Малецький Балигород 30,
Др. Ст. Федак Львів 100, о. Павло Стукач
Смільник 50, о. Мик. Зубоцький Береги 10
о. Олекса Видрак 15, о. Петро Севрій Ласківці
20, Мих. Стефанівський Львів 50, Іа. Марков-
ський Львів 50, Іа. Голубко Львів 50, о. Хабу-
ракій Маргінів 20, в. Юл. Татомир збірка ор-
ганів. Сандберг 160, Тимко Кордюк Вербіж 100,
Павло Козацький збірка Коблевальки 125,
в. Ник. Гончук 10, о. Атадр. Сушик Волосів
50, о. Вол. Ганницький Рудло 20, Вол. Раців
Волківщі 3, Іа. Палиців Ходовичі 2, о. Мих.
Янович Хотин 32, Ст. Сіяк Бучач 12, о. Веч.
Збудівський Бучач 10, через Адмін. „Діля“ 150.
Яр. Витошинський.

ПОДІНА.

Всім що через участь свою в похоронах
моєї доньки Марії сказали нам своє співчуття,
а в першій мірі о. дек. Чемеринському, о. Де-
ревяніку, та о. Мушинському, нашим Деревян-
ківі та Чемеринським, панама товаришкам,
що не рахуючись з трудами подорожі прибули
аж з Тернополя, панам Шевченком, Розеншто-
ковій пану Димітрові складаюши подяку. Рівно
складем щиру подяку Вп. пану управ-
ителеві жіночої учит. Семінарії в Тернополі,
та Вс. о. катехіти, як ласкаві заходи що до
урядження запокійного богослужіння. — Бу-
дівнів, 20. жовтня 1918 р. — Стефан і Анна
Садові.

759

ПОДІНА.

Дні 19. с. ж. 1918 р. відбувся похорон бл.
к. Стефанії в Татухів Хомикової в Дорошеві
великого до родинного її міста, Куликова. От-
сено дорогою складає подяку обездолений муж,
сестра і брати щару подяку, передусім Вп. о.
сес. Константинова Грушевичев, який міло
високого віку не пожалував труду та тіло Той,
котру хрестив та вінчав, вложив ще й на місце
вічного спочинку, за щирі послідні слова, серед
яких уронив слезу над молединим життям, алома-
ним весною хуртовиною. Рівно не меншу
подяку складають о. катехіти рим. обряду Му-
зиці та всім священикам за посідінні прислугу.
П. Т. Учителям, п. Баргерівні, Лтєнівні і Га-
ековій за ласкаву співучасть в сумніс «бродах».
Цілій громаді Дорошеві і Куликова щире спа-
сібіг за величавий супровід. — Іларіон Хомяк
муж, Олена Пасікова сестра, Михайліо і Осип
Татухі брати.

758

НАДІСЛАНЕ.

КРАСВІЙ АДВОКАТ

Др. Олександр Марічак
веде адвокатську канцелярію
в Рудниках в „Народнім Демі“.

740 2-3

АДВОКАТ

Др. СТЕФАН БРИКОВИЧ

відкрив в Тернополі адвокатську канцелярію
при вул. Коперника 18, (партер). 178 25-7

ОГОЛОШЕНЯ.

Хор. У. С. Студент політехнічній інституту помі-
шкання, в сусідстві художників. — Відомлення сім'ї
підозрює в. І. склек в реал.

767

Пошукову гарно зумільовану інсіденту в осібних
підходах до електричним освітленням при одній з
числивих улиць на час дн 15-го січня відповількою кількою
людьми. Платні пісані умови ротівкою або в ватурах.
Зголосені до Адміністрації „Діла“ під Поручником А.

769 1-3

Продам наряд священиків, як в ювілі років лише в
іри, руки: футро поземажне в росій. вояків, місіоне-
ре, в кованих 31 кг шарф, кільце на коня. Маєдолі-
на, пульт. Розор. Ізарітур. Святочний від доб. стани:
6 фонарів, софка 2 лебіді, веткахи (вінчані) в ма-
нуарі, 1 образок (Wandschafft Нова хутка) 1/2 м². — Дні
пер. кінська і вінч. — Відомлення воручені: С. Степан
зб. Український Улюч кількою Синокі.

7-4

Пошукову до відпугнення дівчини від літ-
13. найважче спрощу — Кужнір — Борис-
лав Банк.

722 3-3

популярний тижневник, виходить кожде суботи; дає можливість
огляд вашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Ось
сторінка тижневника присвячені господарів воєнного часу. Кожда сторінка
відстать інтересний фейлетон. — Шіорична передплатна становить 10
німіччина 5 К., квартальна 2 К. 50 с.

768 1-3

Спрутъ обіс бездітиу відому по оли-
щенню прийме до вірту домашній го-
**сподарством, священик, якого жінка для ви-
ховання дітей мешкає в місті. Зголосення під:**
„Зірцом домом“ до Адм. „Діла“.

766

Уряднича родина

прийме на харч і життя сім'ї паніза-
нчу або академіка. Відомість вул.
Лісова ч. 6.

766

Учителька із українською і ні-
мецькою мовою пошукує місце інструкторки до
дітей в парохівській школі. — Зголосення під:
„Українське село“ до Адм. „Діла“.

762

Мотра молодо, Інтелігента панічка

відважиться наявіти перевізнику з 25-ти літним
пристійним мушчиною. Маніоніум не виклю-
чено. Зголосення: Б. Т. Л. 1/4 М. К. Sch. 18
Feldhau 586.

771 1-2

Камениця

при ул. Сикстуській
1 земельні добра коло Тернополя на продаж.
— Зголосення до Адм. „Діла“ під „Камениця“.

770

овала, шрубстаки, машини до виробля-
ння (бормашина), кіці, долота, пильники,

свердла, пилки, гиблі, метри і всякі рамі
сничі прибори **„ВІДБУДОВА“** пром-торг,

Спілка

у Львові, вул. Підвальна ч. 7.

717 10

ХТО ХОЧЕ читати рівні хоселні та розрадні
вісти і бачити стало образці в бі-
жучого життя Українців, може що сеймко пе-
редплату на рік К30- ; за піврік К15- ; за чверть-
рік — за ілюстрований сусільно-госпо-
дарський і літературний тижневник —

— **НОВИЙ ЧАС“** — Львів, —

вул. Руська ч. 3.

— Чекове кonto 162.680. — Довгі ради витані. —

7.9 1-10

Ліцитація.

Второк дні 29. с. ж. о 9. год, перед по-
руднем відбудеться ліцитація продаж возів і
упряжі в Trainwerkstätte № 11. у Львові, вул.
Янівська ч. 21

Ганціярія виключені від ліцитації.

Найвищу жертвовану квоту враз зі стем-
плевими належностями (склад II. і III.) треба
зложити сейчас на місци а набуті предмети до
двох днів забрати.

723 Ersatzdepot des k. u. k. Trainbaons № 11.

723

ПОСАДИ

рекізорів торговельних Спілок

до обсадження в „Народній Торговлі“. Платні
після умови. Письменні зголосення з долуче-
нням короткого опису життя і відписів сві-
доцтв дотеперішнього заняття приймуться Дирекція.

XI. 7-1

На парохіяльні будинки, церкви, млини, оцін-
ки зкидання пляни й кошгосписи конечні до
одержання безвіротної субвенції на
відбудову виконує

УСТРІЙ

Товариство українських інженерів відбудови
Спілка з обм. порукою

Львів ул. Станіслава ч. 8.
(ріг вул. Хорунжині)

Певенодити будови, достарчя усіх буді-
вельних матеріалів.

XXXI в) 2-3

входить кожде суботи; дає можливість
огляд вашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Ось
сторінка тижневника присвячені господарів воєнного часу. Кожда сторінка
відстать інтересний фейлетон. — Шіорична передплатна становить 10
німіччина 5 К., квартальна 2 К. 50 с.

німіччина 5 К., квартальна 2 К. 50 с.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Технічного Товариства
у Львові

відбудуться 2. падолиста (субота) о год. 9
перед полуднем в сімі Товариства „УСТРІЙ“
при вул. Станіслава ч. 8. 1. поз.

Порядок денний:

1. Відчитання протоколу з останніх З-

агальних Зборів.

2. Тимчасовий звіт з діяльності УСТРІЙ.

3. Відбудова галицької України.

4. Реактивовання Товариства.

5. Вибір Голови і Відпуль.

6. Внесення та запити.

31 відгледу на брак адресів Вп. Членів в

будуть розглянуті окремі запитання.

За Віділ:

А. Корнелія в. р. голова.

В. Дядинський, секретар.

XXXI в) 1-4

Церковні ризи — старі,
а в добром стані можна дешево набуті у
Львові Тетіївська ч. 17. 1. п. двері ч. 3.

712 2-2

!! Вже появився !!
ПЕРШИЙ ВИПУСК
„Української Літературної Скарбниці“

Л. СТІВЕНЗОН

Острів із закопаними скарбами

моряцька, авантюрна повість,
переклад в англійській мові.

Ціна 3 Н.

Купувати можна в обох українських кни-
гарнях у Львові

Хто хоче набуті більшу скількість пра-
мірників, нехай замовляє вірост у видав-
ців від адресою: Проф. Юрій Рудницький,
Львів, вул. Здоровля ч. 12.

При замовленнях від 50 примірників в го-
ру видавці дають відповідний опуст.

Книжка надається головно для молодіжі

833 4-10

АДМІНІСТРАЦІЯ „ДІЛ“
пошуки

кілька жіночих
працьовитих сил

до виспіедовані часописів.

Вимагається українською бесіди так в піс-
ні і письмі. Платні після умови. — Зголосити
в Адміністрації Ринок ч. 10/II.

700 7-1

◆◆◆◆◆|◆|◆◆◆◆◆

Передплата на Україні

Річно 55 парвозниців

Піврічно 28 "

Чвертьрічно 15 "

Шісмічно 5 "

Посдинсько членство 40 шарів.

700 8-1

◆◆◆◆◆|◆|◆◆◆◆◆

Червін — 1000. Рік. 7. 1.

Червін — 1000. Рік. 7. 1.